

Ulf Rasmussen

Ulf Rasmussen ville først være landmand, men i slutningen af tyverne gik han i gang som billedhugger. Med sejt energi huggede han i løbet af ret kort tid i marksten, brosten og gamle gravsten en række hoveder og figurer.

Disse arbejder er hugget uden videre forstudie. De forskellige stens format har været stærkt medbestemmende ved deres udformning. Stenen, som den var, fik hovedvægten. De er ikke skabt gennem refleksion over formens væsen, men båret frem af en medfødt fornemmelse for rum og størrelse og glæde ved stenens mystiske liv. Således opnår han stor fortrolighed med stenes muligheder og bevarer den senere, så han aldrig, når han arbejder på grundlag af en modelleret studie, blot omsætter denne i sten, men hver gang frit genskaber den i det andet materiale. I nogle små, festlige, sammenkrøllede figurer fabulerer han frit og i andre større kvindetorsoer arbejder han mere naturalistisk og disse er smukke i holdning og størrelse.

Det er interessant at se, hvorledes Ulf Rasmussen ikke standser ved denne arbejdsproces, men føler, at en nærmere naturiagttagelse og studeren af formens liv i rummet er nødvendig.

På udstillingen her viser Ulf Rasmussen portrætter, der i sit udtryk kan føres tilbage til tegninger fra den første tid, han arbejdede med kunst. Som det så ofte går, er der i de første umiddelbare arbejder noget af det, kunstneren adskillige år senere – måske ad mange omveje finder tilbage til og nu forstår at give fuldgældigt udtryk. Disse portrætter viser egenskaber, der er særegne for Ulf

Rasmussen ved den ukonventionelle, indtrængende måde, han har valgt at skildre det, andre måske ville finde grimt og uværdigt til skulptur. Kærligheden til og respekten for virkeligheden – i slægt med gotikens menneskeskildring – og den geometriske opbygning og ornamentale enkelhed i formen gør Ulf Rasmussens arbejder til udtrykfulde skulpturer.

I Skive er der rejst et monument over Danmarks unge frihedskæmpere; en høj granitblok på hvis ene side der er hugget de faldnes navne. På den anden side er et højt relief af en mand, der står rolig og fast på sine ben, som en der ved, hvad han vil, og hviler i sig selv. Figuren virker både fri og som en del af blokken, idet mandens stilling ligesom beskriver denne. De skilte ben har retning af blokkens diagonaler, de rolige arme fører i en ellipse op til hovedet, der næsten fri af blokken med sin drejning giver figuren dybde og liv. Der er stor enkelhed over figuren, de rene proportioner gør, at man kan opfatte den som et stykke arkitektur på lang afstand. Dens fyldige, forenklede form gør den til et monument, der kan ses ude i naturen. Der er ingen positur over manden, ingen ydre dramatik i stillingen, men helheden i figur og blok giver ham en rejsning, der føles som en indre holdning, et udtryk for det ranke, værdige menneske, ikke en bestemt mand, men manden – vor broder.

Monumentet giver udtryk for noget væsentligt i Ulf Rasmussens kunst. Vel har han større intens styrke i formbeskrivelsen i andre arbejder, men de ovennævnte egenskaber hæver dog arbejdet op til at være et betydeligt arbejde i dansk nutidskunst.

Sigrid Lütken